

[Glensgård]

Jeg skal ikke undlade at gøre opmærksom på, at det er oplyst over for mig, at seriøse flyttefirmaer ikke har haft mulighed for at komme med i en tilbudsgivning, og da embedsmænd jo ikke selv er økonomisk involveret i transportudgifterne, har disse ingen særlig interesse i at få foretaget disse efter princippet »bedst og billigst muligt«.

Jeg skal ikke undlade at gøre opmærksom på, at jeg finder dette af så alvorlig karakter, at en undersøgelse fra rigsrevisoren måske bør komme på tale, såfremt ministerens svar ikke er af tilfredsstillende karakter.

Besvarelse (6/9 82):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Flytning og transport af indbo for udenrigsministeriets embedsmænd sker efter bestemmelserne i lønnings- og pensionslovens § 106 (lov nr. 108 af 26. april 1961) og udenrigsministeriets reglement om flyttegodtgørelse.

Ifølge bestemmelserne, der er optaget i »Instruks for udenrigstjenesten af 1965«, gælder følgende for gennemførelsen af de pågældende flytninger og transporter:

Ved flytning fra Danmark skal medarbejderen anmode mindst tre flyttefirmaer om at afgive tilbud til udenrigsministeriet, som derefter træffer sit valg af det bedste og billigste tilbud og til sin tid betaler flyttefirmaet direkte.

Ved flytning til Danmark eller mellem to poster i udlandet skal repræsentationen så vidt muligt indhente tilbud fra mindst to og helst tre flyttefirmaer og antage det bedste og billigste tilbud. Flyttefirmaets regning betales af repræsentationen direkte til flyttefirmaet.

Flytningerne for udenrigstjenestens medarbejdere bliver på denne måde fordelt mellem en række – på årsbasis omkring et halvt hundrede – forskellige danske og udenlandske flyttefirmaer efter en tilbudsgivning, der ikke på forhånd udelukker noget flyttefirma. Det er udenrigsministeriets opfattelse, at den anvendte fremgangsmåde ved indhentelse af tilbud fungerer rimeligt og hensigtsmæssigt.

Spm. nr. 1173

Til *udenrigsministeren* (25/8 82) af:

Mette Groes (S):

»Hvad agter ministeren at gøre i anledning af henvendelsen fra BEUC (De europæiske Forbrugerorganisationer) om en øget forbrugerpolitisk indsats i EF?«

Begrundelse

BEUC appellerer med rette til Danmark som foregangsland på det forbrugerpolitiske område og henviser til de forventninger, forbrugerorganisationer i andre EF-lande nærer til, at der netop i Danmarks formandsperiode skal ske fremskridt inden for forbrugerpolitikken. BEUC finder, at bl.a. områderne produktansvar, vildledende reklame og farligt legetøj trænger sig på, og at der har været arbejdet så længe med dem, at en løsning må være inden for rækkevidde.

Jeg deler BEUCs opfattelse heraf og håber, Danmark kan yde en indsats.

Besvarelse (2/9 82):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Den henvendelse, som jeg har modtaget fra Sammenslutningen af de europæiske Forbrugerorganisationer (BEUC), har jeg haft lejlighed til at drøfte med sammenslutningens formand og direktør under et besøg, som de aflagde hos mig den 30. juni 1982 i min egenskab af kommende EF-rådsformand. Sammenslutningens repræsentanter gjorde her gældende, at der fra europæisk side stilledes betydelige forventninger til det danske formandskab på grund af Danmarks ry som foregangsland på forbrugerbeskyttelsesområdet.

Jeg redegjorde under besøget for det danske formandskabs arbejdsprogram på forbrugerbeskyttelsesområdet, der først og fremmest sigter på at fremme Rådets behandling af direktivforslagene om produktansvar og vildledende og illoyal reklame samt forslaget om et fællesskabssystem for hurtig udveksling af oplysninger om mulige farer ved anvendelse af forbrugsgoder. Jeg kunne på mødet konstatere, at dette program i vidt omfang imødekommer netop de ønsker, som sammenslutningen havde givet udtryk for i sin henvendelse. Herudover var der enighed om behovet for en forstærket indsats til fordel for forbrugerne såvel inden for EFs 2. forbrugerhandlingsprogram som på andre områder af Fællesskabets aktiviteter.